

Kat. Komp.

391322

391330

Mag. St. Dv.

II

1286 T.S.B

P 122

10 d

W

1320

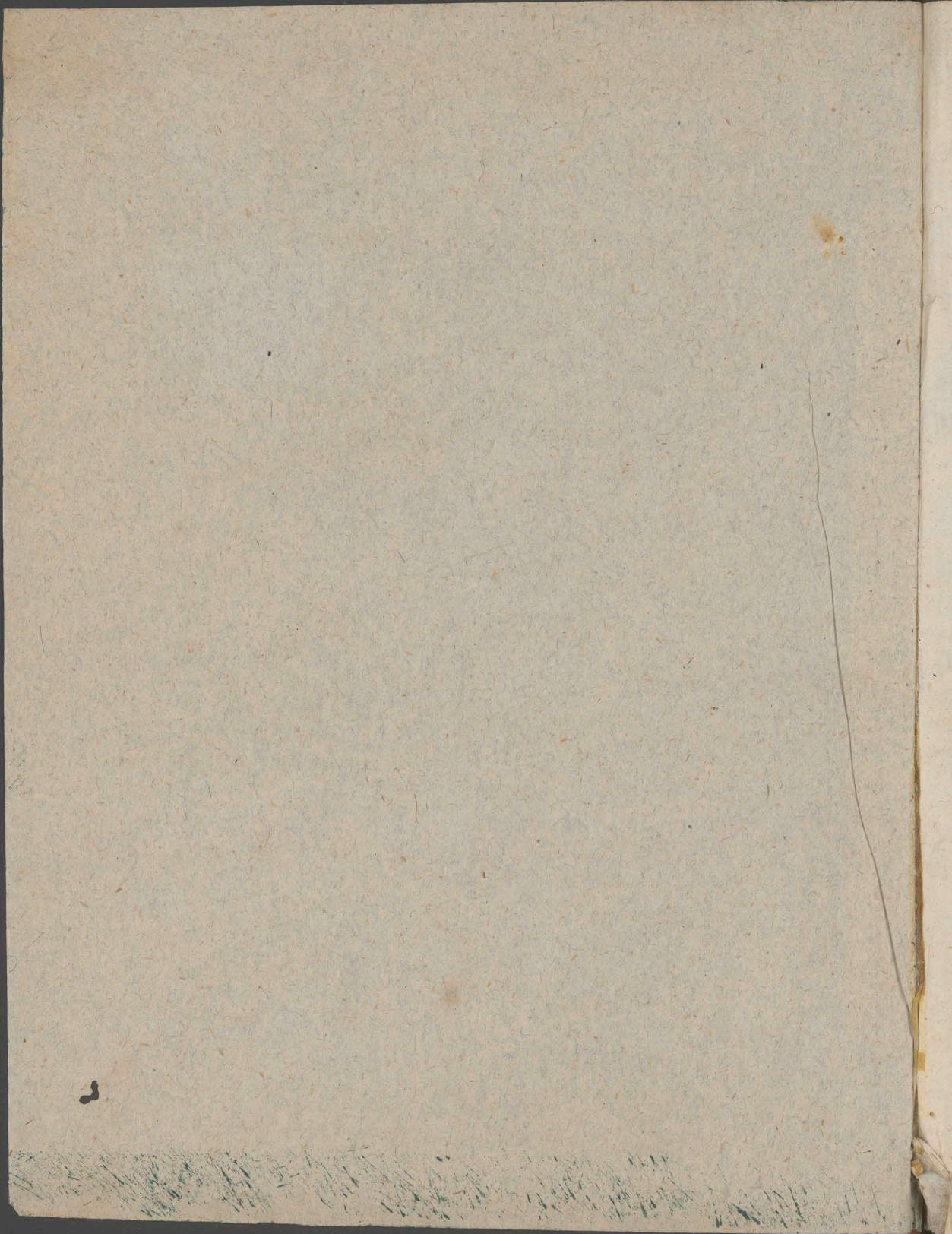
MISCELLANEA.

- 1/ KOPCZYŃSKI Onufry, Sermocinantis Juvenci Poniatovii
Prosopopœia./po łacinie i po polsku/, Warszawa 1777
/?/.w druk.P.Dufour.-K nlb 7.-E_{XX} Str.74.
- 2/ /Stanisław August/^{Poniatowski}, A Roi de Pologne Le Jour de son
Couronnement Ode.-K nlb.3.-E_{XXV} Str.37
- 3/ DUSAUSOIR, Épitre a Monseigneur Ange Durini, Warszawa
1768.-K nlb.6.-
- 4/ de M.....nd, La France consolée, heureuse et reconnai-
noissante.Ode.- K nlb.2.-
- 5/ La fidelité recompensée.Romance.-Str.8.-
- 6/ Ode a Phyllys.-K nlb.1.Str.10.-
- 7/ BARBIER de Blignières, Épitre au Roi le langage des
fleurs, et deux poèmes heroïques.Warszawa 1774.-K nlb.
10, /błąd introl., bo 2 ostatnie kartki maja następo-
wać po karcie tytułowej/.-E_{XII} Str.367.-
- 8/ KOPCZYŃSKI Onufry, Monumentum Catharinae Secundae.-
(Br.m.dr.)1776.-K nlb.1.Str.64K nlb 1.-E_{XX} Str.73/4.-
- 9/ /STANISŁAW August/^{Poniatowski}, Ode sur l'election du Roi de Po-
logne.A la Haye, chez la veuve van Thol et fils, 1764.
Str.8.- *numerus E*

Godk.

Bibl. Jug. 252,
1956/57 KZ

SERMOCINANTIS JUVENCI
PONIATOVI
PROSOPOPÆIA. (*)

UDANIE GŁOSU I OSOBY
MOWIĄCEGO CIOLKA
PONIATOWSKICH

(*) Fictiones Personarum, quæ *Prosopopæiæ* dicuntur; mirè tum variant Orationem tum excitant: in quibus & Corpora & Sermones Hominum, assimilatos fingimus. Et in his, quæ Natura non permittit; fit Figura.

Quintil. *Inst: Orat: L. IX. C. II.*

Gratia Regum
Pieriis tentata modis. Horat:

391322

1

SAPIENTISSIMO CLEMENTISSIMO
REGI SUO
P O E T A.

Fama refert: nostram Tibi REX placuisse Camenam
Dum tentat Consum, Funera, Busta (*) cheli.
Fortunam mirata suam, de Plebe Puella,
Majores animos ambitiosa capit.
Quæ timuit Magni penetralia tangere REGIS,
Ductoremque illuc vix fuit ausa sequi;
Cum placuisse semel visa est placitura secundum;
Audet in Augustas sola venire manus;
Dudum equidem tenero in REGEM dum fertur amore
Altius imprudens ire volebat iter;
Quod, multi numero, sed pauci pondere, Vates
Obsedere, suis & ternere lyris.
Repressi audacem, & parvis præcludere jussi,
Antea, quàm tanti grande tonaret HERI.
Illa, velut stagnum minitans compagibus arctis;
Stillabat, quas non fundere posset, aquas.
REGIS plena Sui, quamvis aliena canebat;
Fecit ut AUGUSTO pars ibi magna foret.
Nunc propiore gradu, NASCENTIS PRINCIPIS aucta
(Nonclum audens Ipsum) ludere Stemma Sui.
Materiem intactam & sterilem, meditata, Poëtis;
Ebria amore, nova sub ratione colit.
STEMMATE si placeat, quid non audebit in Actis?
Sive velit DOMINUM, seu celebrare PATREM
Hac modo fronte meam spectes AUGUSTE Camenam,
Qua NARUSSEVIAM TREMBECIAMQUE legis.
Si Natura neget; Tua REX Clementia, Vatem
Efficiet, totus qui cupit esse Tuus.

FIDELIS SU

ONUPHRIUS KOPCZY

(*) Rada Nieustajca. Monumentum CATHARINAE Secundæ Russorum
In obitum Julianæ Comitissæ de STACKELBERG.

DIE NATALI
ANISLAI AUGUSTI
POLONIARUM REGIS
SERMOCINANTIS JUVENCI
PONIATOVI
PROSOPOPÆIA.

MDCCLXXVII.

Cælos: (a) LECHIAM, quod Jupiter olim
at Europæ, (b) dulce boando, veho;
tis, (c) ereptam è Syrte voraci,
s exponam: si mihi Fata (d) favent.
i; appulimus. Per prata vagamur
: Ego Cythifum, colligit Illa Rosas.
o (e) furit. Spinas & Lollia præter,
hil Hospitibus Terra Beata suis.
ibitò gemuerunt forte, Coloni:
ra fames; Nos mala plura premunt.
vinclis teneras mea LECHIA palmas,
Ego duro subdere colla jugo.
LÆ tanto adspirat Fortuna Ceresque,
loire Suo, victa labore Meo

eleste, *Taurus*.

Æ Divum Pater atque hominum Rex, in Taurum, ut Mythologia perhibet, muta-
à qua pars Terræ, quam colimus, nomen sumpsit, Agenoris Phænicæ Regis in-
comparatiōe, conferuntur inter se Personæ & Actio; non causa aut finis Actio-

Insulæ, nostro Paradiso persimiles.

erat apud Veteres Numen omnibus Diis potentius: apud Christianos sumitur pro de-

ixæ symbolum: quid cum Jove Fratre & Coniuge, quid cum Trojanis, contra Ve-
cet Mythologia.

W DZIEN NARODZENIA
STANISŁAWA AUGUS
KROLA POLSKIEGO
UDANIE GŁOSU I OSOBY
MOWIĄCEGO CIOLKA
PONIATOWSKIC

Dawnym Jowisza torem, opuszczam Niebiofy:
On Europę (1) Ja Polskę dźwigam: w miłe głosy
Porykuiąc; wyrwaną bym z toni głębokiey
Zawiózł na Szczęsne Wyspy: (2) dadzą-li Wyroki. (3)
Stańelim z Bożey łaski. Po śliczney murawie
Skacząc; Ona się Różą, Ja Szczodrzeńcem bawię.
Aż, przez czary Junony, (4) wydaie mizernie,
Gościom swym Szczęsny Wysep, chwaśc tylko i ciernie.
Zmiennego nagle lofu klnie Ziomek igrzyska;
Jego głód straszny, a Nas więcey nieszczęśc ściska.
Moię Polskę okutą chowaią pod strażą;
Mnie w uciążliwym jarzmie, pierwszy raz, iść każą.
Gdy łyzy Polski, a moia miękczy rolę praca;
Uśmiecha się Fortuna, urodzay powraca.

(1) Znającemu Mitologią, wiadome Znaki niebieskie: tudzież Przemiana Jowisza
ropy. Porównywaią się tu Osoby i ich wożenie; nie przyczyna i skutki.

(2) Poganie rozumieli że Wyroki są coś wyższego nad Boga.

(3) Szczęśliwe Wyspy podobne nazemu Rajowi.

(4) Zazdrość i nienawiść Junony, przeciw Jowiszowi i Troianom, czytay
czney, X. Szybińskiego Piara.

Gentis, gratissima pectora facti,
ine conveniunt, consiliumque rogant:
num tanto ferat agri Cultor hiatu?
ait, sequitur cætera turba ducem:
neos exemplo, Cælo auspice, templa patefcant,
rento ara novo constituatur API. (f)
ama volat, pelagoque agrisque volupe.
ica Parthenope patria thura vehit.
erta aliàs, studiis & vocibus, unà
enit: Agricolaë flectere genva Deo.
oronantur, reboant tuba, tympana, sistrum; (g)
acido densus sub Jove fumat odor.
andentes pueri, innuptæque puellæ.
canunt, oculos exfatiantque pios;
è collo suspenfa monilia Floræ,
etas gaudent, tangere posse Dei.
ntè, sistoque in sede Paterna.
superi ! Lechico dulcius Imperio?
mpositos, APIS, etsi invitus, honores,
nti, pro uno munere, mille fero.
res opum Cerealium, Apolline plenus
es antiquo figit amore suas.
cisquè foror Concordia; dorso,
m Lechiam composuere meo.
animo, luctus curæque recedunt
ri redeunt aurea sæcla Dei (h)

ovem animal Agriculturæ utilissimum, Divinis mactabant honoribus, sub APIS

um ferreum, quo strepitum in sacris edebant Egyptii.
culum beatissimum.

Głowy Narodu, Serca wdzięczne mey przyślugi,
Ziechani na Seym walny, radzili czas długi:
Co mi godnego za te znoie oddać maią?
Ieden mędrszy rzekł, wżyscy na słuszność przystaią,
Iż „ przykładem Egiptu, za powodem Nieba
„ Świątnią czcić nowego APISA (5) potrzeba. „
Idzie wieść miła morzom, żywnym rolom miła.
Gdańska Syren Bursztynu swego nawozila.
Gmin kiedyindziey płochy; dziś sercem i usty,
Zgadza się, by na klęczkach iść na te odpusty.
Lśni się Kościół, brzmią trąby i kołdy i dzwony,
Dzień iasny émi się gęstym kadzidłem skurzony.
Wkoło bieluchne chłopcy, różowe Dziewczęta
Nocą piosnki nabożne i pasą oczęta:
A iesli trudno Wolka głasnać rączce czyiey,
Siega girlandów kwietnych wiszących od fzyi.
Spieszę zwolna Oyczyste mieysce zastępować.
Nieba! o iakże miło Polakom królować.
Przymuię ze skromnością świadczone honory.
Czuią setną odpłatę szpiklerze, obory.
Wissła otyła chlebem, roskoszna Piosnkami,
Pufzcza zdala miłosne strzałki za chłopcami.
Słuszność i Pokóy z Zgodą Siostrzyczką rodzoną
Ufadziły na grzbiecie mym Polskę strudzoną.
Od spokojnego serca żal i trosk daleki,
Wracaią na żelaznych mieysce złote wieki.

(5) Wiadomo z Historji: iak wdzięczna była Starożytność Dobrodzieiom swym ludziom lecz i innym stworzeniom, społeczności użytecznym, Boskie wyrządzaiały im kiedy indziej, Egypcyanie, uczczili Kościołem i ofiarami publicznemi Wołu pod i

iratae fas quemquam credere Divae!
Oysem (i) heu fensi cultus & ictus APIS.
unum sanguis dius, convulsaque membra
Mihi, juro! Oneri sed doluere Meo.
in insolito Vectoris concita motu,
ad aspectu sanguine, mentis inops.
agnoscitque dolos Junonis iniquae:
gemit, sacro tincta cruore manus: „
s!-- Tantæne animis cælestibus iræ?
accine juratam fert mihi Pallas opem?
affinem sparsit super astra cruorem.
utere Dii, contremuere poli.
Meos Lechiaque Minerva labores;
atorum adytis talia dicta tonat.
quibus Heroes opus incessisse periclis!
GNORUM Virtus est: FACERE atque PATI.
bere in certo, vitam squallore trahentes,
mia ab incerta Posteritate legunt?
irritat terrestria corda Futuri
s: dubiis, quidquid Stoadis (k) ora crepent.
t humanæ Virtuti Terrea merces;
es in terris, qui mereantur, erunt.
rbes nequeunt, una si parte scelestum
à delicto pæna flagrante manet:
ustitiæ, & potior pars, tota feratur
Superos, facili subdubitante metu.
o pariter Terræque meretur; habebit
a in Cælo; à Terra præmia prima ferens

Arfarum Rex Cambyfes, eodem, quo Egyptium APIM sacrilegè violavit; ferro periit.
E monstris Anni 1771. quorum Nomina Letheis nigra tegantur aquis.
Iosophi Græci subtilitate ac severitate opinionum, Phariseis, apud Judæos, persimiles.

Lecz, któż Niewieście może wierzyć zagniewaney?
 Od wszystkich czi doznałem, od Kambiza (6) rany.
 Sfarbowała krew święta ziemię: świadczę Bogiem,
 Nie o Siebie, o Ciężar stałem w ciosie frogim.
 Poczula z niezwykłego biegu, co się stało:
 Na widok krwie, twarz zbladła, ferce Iey omdlało.
 Otrzyźwiona poznaie, czyia to robotka;
 Wre krew w rękę, żal w ferce, w ustach modła krótka:
 „ Okrutnico!- Niebianom też gniewy przystoia? -
 „ Tak przyśięgłaś, Pallado! być obrońcą moią?
 Rzekłszy; powinnowatą krwią pryśnie w obłoki.
 Westchną Bogi, świat zadrży cały, iak szeroki.
 Tknięta Moim, i Polski nieszczęściem Pallada,
 Taiemnice Wyroków w te słowa wyklada:
 „ Ach! w ileż to zawodów Ziemski Rycerz bieży!
 „ Chcąc być WIELKIM; i CZYNIC i CIERPIEC należy.
 „ Czemuż? gdy w pracach pewnych i troskach omdlewa;
 „ Z niepewney Potomności rąk, nadgrode miewa?
 „ Mało Ziemianów kusi Laur na tamtym świecie;
 „ Cóżkolwiek zachwycony Mędrzec spiącym plecie.
 „ Niech wprzód ludziom na ziemi nadgradzaią Cnotę;
 „ Gęstszą w ludziach uyrzemy do zasług ochotę.
 „ Stać nie może Społeczność; ieśli z iedney strony,
 „ Tu wnet świeży Przesztecpa będzie nadgrodzony,
 „ Druga sprawiedliwości część zacnieysza; cała
 „ Uteśknionym będzie się do Nieba chowała.
 „ Kto Niebu z Ziemią służy pracami równemi;
 „ Niebu poczeka, maiąc pierwszą płacę z Ziemi.

(6) Kambyfes niezbożny Król Perki, zawoiowawszy Egipt podniósł świętokradz
 rękę: słuźnie tymże żelazem, którym go ranił, zabity. Dziaduś to był Sarmackich I
 w fatalnym Roku 1771. których obrzydłe Narodowi imiona, bo day nikomu w pamięć
 wchodziły.

t his rebus Divum Pater atque hominum Rex:
 efenti abs facto subdubitare nefas.
 necquicquam Cælumque Erebumque potentem
 vocat auxiliis Æmula nostra suis,
 quæ Priamum potuit cum manibus altis
 GUSTUM & LECHIAM perdere non poterit.
 us Eneam & Latium, Dea mollis, iniquæ
 onis contra fulmina sustinuit;
 vis cerebro Vulcanique Ægide pollens
 CHIAM APIMque suos sustinuisse nequit?
 est! jam Fatis contraria Fata rependens;
 diat atque herbam porrigat Illa mihi!
 ungemus corda; aut invisa peribit:
 & enim, quidquid Fata suprema volunt.
 unt: fixa est LECHIAE Fortuna perennis
 mpatur, quisquis rumpitur Invidiâ)
 iplici *jussit* sanguine *Fortuna mereri* (l)
 erium Lechico stat sine fine JOVI.
 omittet Taurus, nec calcibus aspris
 t Equus, facilem munificumque Ducem.
 t concors, stabulis abscedit Erynnis (m)
 re Lupo liquidas hauriet Agnus aquas.
 t AUGUSTUS digitis Amphion (n) & ore
 bunt dociles fylva, petra, Pecus.
 Terrestris API! (jam absolvite Fatum)
 A BEATA, SUO LECHIA GRATA PATRI.
 a. Mihi redeunt in pristina vires.
 confedit: Lachiadæque canunt:
 I atque ONERI. Zephiri adspirate benigni!
 et ab amborum, nostra, salute, falus
 lapso è Cælis Cantante JUVENCO
 APIS est ortus sanguine, sive JOVIS.

Coronati Regis sub lemmate de Corona: *Hanc jussit fortuna mereri.*
 rdiaæ.

phion Thebanæ Conditor Arcis saxa movere sono testudinis & prece blanda du-
Horat.

- „ Rządca Niebios i Ziemi, znosi dziś te wady
 „ Wątpić o tym przytomne nie dadzą przykłady.
 „ Prożno Rywarka nasza zazdrofna i wściekła,
 „ Woła na pomoc mocarstw, i Nieba, i Piekła,
 „ Zgubić mogła Priama z Troją winnych w Synie; (7)
 „ Niewinny AUGUST z POLSKĄ, złością Iey nie zginie
 „ Jeśli słabiuchna Wenus Rzym i Eneasz
 „ Z mściwych gromów Junonowych u Brata wyprasz
 „ Ja plód muzgu Jowisza, kuta w stal Wulkana (8)
 „ Za mym APIM i POLSKĄ nie będę słuchana?
 „ Stało się: Wyrokami sprzeczny Wyrok zgładzę,
 „ Nie zadługo na tryumf Jeńcę poprowadzę.
 „ Spoiemy ferca wzajem, albo musi zginąć:
 „ Co każe Zwierzchny Wyrok to nie może minąć,
 „ Wyrok każe: wiecznego niechay Szczęścia ręka
 „ Trzyma Polskę (z zazdrości niech się kto chce pęka
 „ Berło co krwią dwoistą Szczęście ziednać dało;
 „ JOWISZOWI Polskiemu wiecznie będzie trwało.
 „ Dobroć Przewodney Trzody zewzład znakomita,
 „ Nie dozna Byków rogu, ni zrzebców kopyta.
 „ Pierzchnie gzik, wróci się duch miłości i zgody:
 „ Wilk z barankiem u iedney sławać będą wody.
 „ Martwi, i żywi Lackiey Mieszkańcy dąbrowy
 „ Będą tańczyli podług Lutni Augustowey.
 „ Oto! Ziemśka nadgroda Cnocie tak wyfokiey:
 „ Kray szczęśliwy i wdzięczny. Uwolnić wyroki!
 Rzekła Pallas: Mnie dawna czerstwość się powroc
 Polska spocznie, a Polak wesóły zanóci:
 „ Powiwaycie podróżnym grzeczni Zefirkowie!
 „ Zawisło na oboygą zdrowiu nasze zdrowie.
 „ Spiewaycie Niebieskiemu Dzieweczki CIOLKOWI
 „ Czy Apiemu winien jest krew, czy Jowiszowi.

78. Obacz Historią baieczną Szybińskiego, pod Imionami: Priam, Paris, Troja
Pallas, Wulkan.

POETA

MOMO Salutem & Silentium.

tentavi deducere stammina Musam:
at veniam formæ doctus Apollo novæ.
ipse suis dum Voce Lyraque Juvencis;
ictior Aonios arripit aure modos,
ternis, & amant alterna Camenæ:
levat ipse suum voce levatus Herum.
ome? diemque Enterpæ ad Rostra severi
cis Aristarchi? (a) Judice vinco tuo.
isque mihi favet, Exemplumque Plutarchi, (b)
verit hæc Minos (b) Judice vinco meo;
at vocem, attonitis sonat auribus Echo;
rtua quin etiam, Fictio, viva facit:
je, Grillus sine carmine lusit (c)
c primas Pecudi cessit & ipse suæ.
rohibes imitatam exempla Camenam,
licolæ humanos assimulare sonos?
tibi sententia Judicis æqui?
ergis nostrum rodere Mome BOVEM?
a! venit REGIS NATALIS ad aras!
e sacra, sacer est, qui mala verba crepat.
Vatisque animum, non verba notato!
rulas infans, Vir mea sensa legat.

Scriptorum censor.

Philosophus, eruditione ac judicio notissimus.

inferos.

ia Plutarchi Opera extat elegantissima sermocinatio inter Ulfsem Dulichi; &
Grillum ejus Comitem, qui à Circe venesica (ut fabulæ memorant) in porcum
subtiliter cum suo Rege disputabat: cujus potior esset conditio, Hominisne,

WIERSZOPIS
GRYZOSŁAWOWI Zdrowia i Milczenia!

CHeć mię wzięła Piosneczce dać nie zwykłe tony:
Przystaje na nowotność Apollo uczony.
Bo gdy Usty i Ręką swym Wotkom przygrywa,
Jeden z nich mędrszy Piosnkę Pasterką porywa
Nóćąc na przemian: Przemian Pasteczeki bawi;
Czym mi Pan, tym on Panu, nudne chwile trawi
 Krzywisz się Gryzostawie? pociągasz do Prawa?
Pieśń i przed Arystarchem (1) po wygraną stawia.
Niech na Naturę, Sztukę, starszych Przykład dziwny,
Spoyrzy Minos; (2) zapłacisz mi Nieboże grzywny.
Spiewa Zegar, drzą Echem Satyrowie leśni:
Co nie żyje w Naturze, żyje w Dziewcząt Pieśni.
Bydle, Gryll, (3) rozumował z Ulissem krom Rymu:
Krol, a zwycięzca Troji, ustąpił mu prymu.
Takie widząc dowody, któż na złe obroci,
Ze Niebianin po ludzku Sielankę zanóci?
 Jeśli cię prosta prawda w krzywe oko kole?
I masz mi CIOŁKA kasać, Gryzostawie, wolę?
Schowaj zęby na jutro: bo będziesz wykłety
Oszczercu! dziś KROLEWSKICH NARODZIN dzie.
Nie igrayże z słowami, wchodź raczey w me serce!
Człowiek stawia na Myśli, Dziecko na Literce.

(1) Stawny w Starożytności Krytyk.

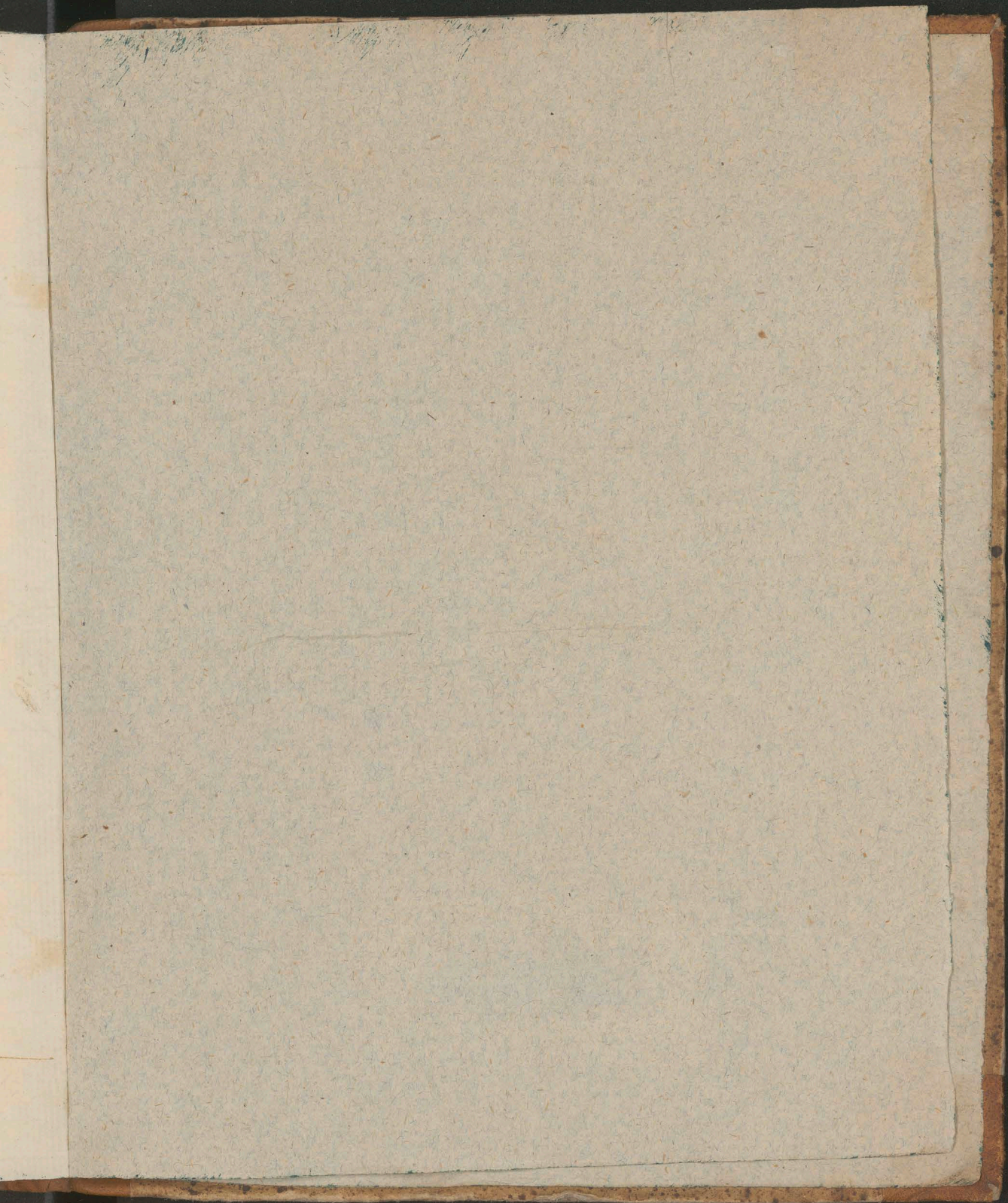
(2) Sędzia piekielny, według historyi baieczney.

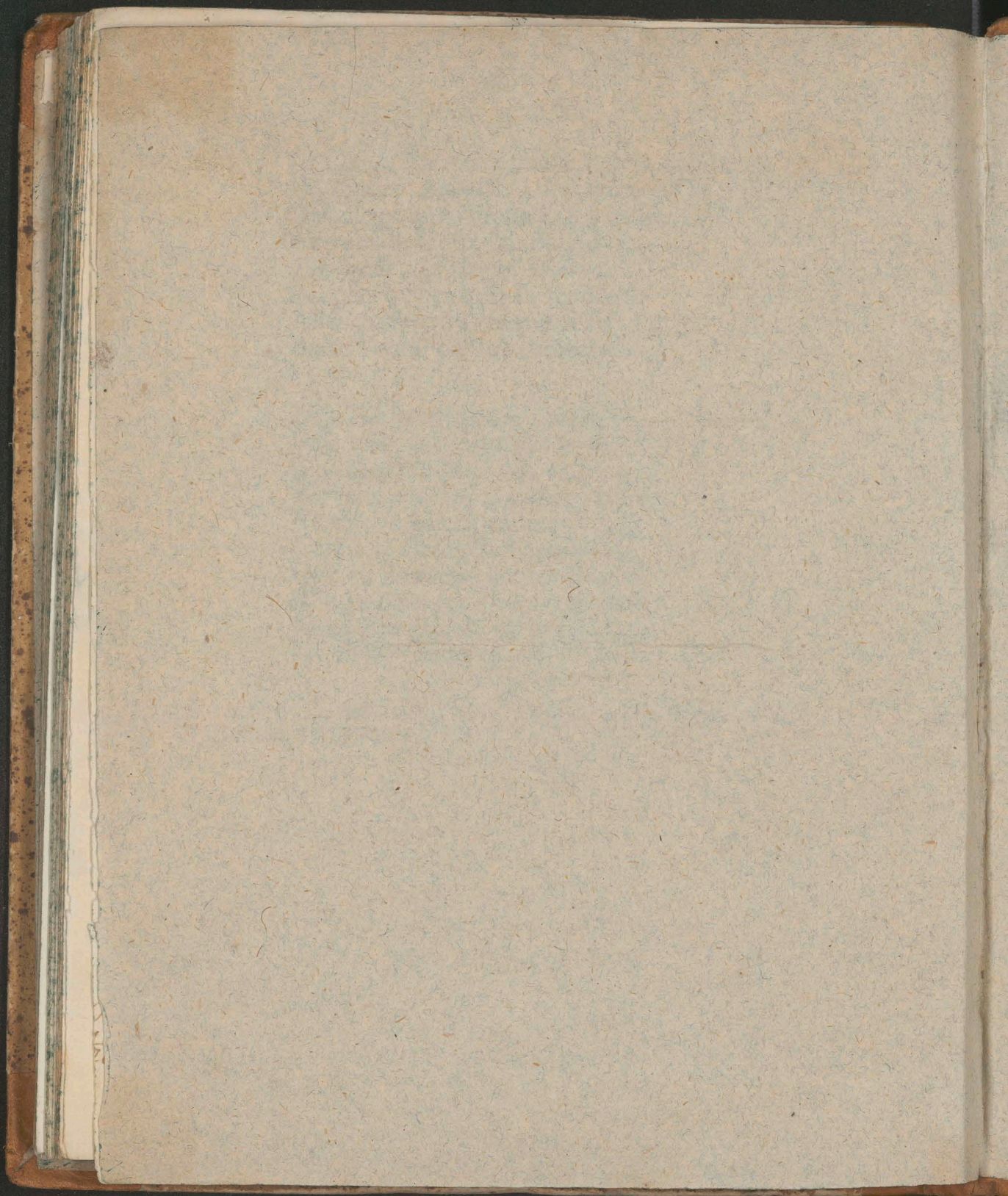
(3) U Plutarcha Dziejopisa y Filozofa stawna jest Uilisa z Grillem Czarami w w
mieniemym, Rozmowa: czyi stan lepszy, Człowieka? czy Zwierzęcia?

WIERZBICKI

GRYBOWSKI

W WARSZAWIE
W DRUKARNI PIOTRA DUFOUR.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023080

